

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Άριθμ. Πρωτ./ΕΞ. 9451 /2023

Ἐν Αθήναις τῇ 20ῃ Μαρτίου 2023

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ύπ' ἀριθμ. 29

Πρός

“Απαντά τὸν Ἱερόν Κλῆρον
τῆς καθ’ ὑμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἐνταῦθα

Τιθέαστοι νεοί ἀγαπητοί πατέρες,

Διά τοῦ παρόντος διαβιβάζομεν ὑμῖν συνημμένως Ἀνοικτήν
Πρόσκλησιν ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος διά τό Διεθνές Θεολογικόν
Συνέδριον τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ Θεολογία (Αθήνα, 11-15
Οκτωβρίου 2023), ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ διά τά καθ’ ὑμᾶς.

Ἐντολὴ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου

Ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ

Ἄριθμ. Βαρνάβας Θεοχάρης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

‘Επικοινωνιακή και Μορφωτική Υπηρεσία
τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος
Κλάδος Έκδόσεων – Τμῆμα Συντάξεως Περιοδικού Θεολογία
Τηλ. 2111825316, e-mail: synedrio2023@eccesia.gr

**Άνοιχτή Πρόσκληση ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος
γιὰ τὸ Διεθνὲς Θεολογικὸ Συνέδριο
τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ Θεολογία
(Αθήνα, 11-15 Οκτωβρίου 2023)**

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 100 ἑτῶν ἀπὸ τὴν Ἰδρυση καὶ τὴ συνεχῆ κυκλοφορία τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ Θεολογία, ἡ Διαρκὴς Ιερὰ Σύνοδος τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος διοργανώνει Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Θεολογικὸ Συνέδριο μὲ τίτλο: «Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ἐν πορείᾳ στὴν “ἄυλη πραγματικότητα” τῆς ὑστερησης νεωτερικότητος», μὲ τὴ συμμετοχὴ διακεκριμένων θεολόγων ἀπὸ ὅλο τὸν ὥρθόδοξο καὶ ὄχι μόνο κόσμο.

Ἡ Θεολογία συνήθως περιγράφεται ὡς ὁ καρπὸς τῆς διαρκοῦς ἐγρηγόρσεως καὶ τῆς μακρᾶς πάλης τῆς Εκκλησίας ἔναντι συγκεκριμένων αἰρετικῶν προκλήσεων καὶ ἀποκλίσεων. Ἐπιχειρεῖ νὰ ἐρμηνεύσει, ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, σὲ κάθε ἐποχή, τὴν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἐκδηλούμενη θεία Ἀποκάλυψη ὡς σωτηριώδη ἀλήθεια γιὰ σύνολη τὴν κτίση.

Ἡ ἀπώθηση τοῦ Θεοῦ στὸ ὑπερπέραν καὶ ἡ ὑποβάθμιση τοῦ ὑπεραισθητοῦ κόσμου, κατ’ ἔξοχὴν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους (Διαφωτισμός), ἀφησε μετέωρο τὸν αἰσθητὸ κόσμο, μὲ συνέπεια τὴ σύγχρονη φευστότητα, καθ’ ὅτι ὁ τελευταῖος δὲν εἶναι αὐτοδημιούργητος. Ὁ σύγχρονος ἀνθρωπος προσπαθεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ἄβυσσο τῆς φευστότητας ἀναζητώντας ἔρεισμα στὴ «μηχανοποίηση».

Οἱ ἐπιστημονικὲς ἐξελίξεις, ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος, ἡ «ψηφιακὴ πραγματικότητα», ἡ βιοτεχνολογία μὲ τὶς διαρκῶς

προστιθέμενες ἐφαρμογὲς καὶ δυνατότητές τους φαίνεται ὅτι ἀνακαθορίζουν τὶς ἀνθρωπολογικὲς καὶ κοσμολογικὲς ἀντιλήψεις καὶ παραμέτρους.

Ἐχει ἥδη ἀνατείλει ἡ ἐποχὴ τοῦ μετα-σύμπαντος (metaverse), πού «ύπόσχεται» τὴν ἀποδόμηση καὶ κατάργηση τῶν φυσικῶν περιορισμῶν τοῦ χωροχρόνου. Ἡ «ἐπαυξημένη» πραγματικότητα, ὁ εἰκονικὸς κόσμος, τὰ τεχνητὰ περιβάλλοντα ἀποδιαρθρώνουν, ἀπειλοῦν καὶ ύπο-καθιστοῦν μαζικὰ τὸ φυσικὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον.

Ἡ ἀνθρωπότητα ὅμως δείχνει ἀνυποψίαστη γιὰ τὸ μεταφυσικὸ ύπόβαθρο τῆς εἰκονικότητας καὶ τὶς βαθύτερες προεκτάσεις τῶν παρενεργειῶν της. Τὸ θέμα τῆς τεχνολογίας ἀναγεται σὲ ἐπίπεδο χρήσης. Ἡ ἀπλῶς ὁρθὴ χρήση τῆς τεχνολογίας δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἄρει ἡ ἔστω νὰ τὶς περιορίσει, γιατὶ «μεταπτωτικά» ἡ «οὐδετερότητα» τῆς τεχνικῆς εἶναι αὐταπάτη, ὅπως ἔχει ἀποδειχθεῖ πλεῖστες φορὲς μέσα στὴν ἴστορία.

Δυστυχῶς, ὁ σύγχρονος ἀνθρωπὸς ταύτισε τὴν τεχνικὴ δυνατότητα (δῶρο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ), ὡς γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὴν τεχνικὴ ὡς στάση ζωῆς. Ὄμως ὁ Martin Heidegger ἔδω καὶ δεκαετίες ἔχει προειδοποιήσει ὅτι: «ἡ οὐσία τῆς τεχνολογίας κατὰ κανένα τρόπο δὲν εἶναι κάτι τὸ τεχνικό». Ἡ τεχνική, ὅπως σημειώνει ὁ Σπ. Κυριαζόπουλος (Ἡ καταγωγὴ τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος, 1965, σ. 15): «δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἐποχήν μας ὡς ἰδιότης ἀπλῶς καὶ μόνον τοῦ τεχνίτου, ἀλλ’ εἶναι ἡ στάσις τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς τοῦ κόσμου [...]. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ τεχνικὴ ἀπλῶς τὸ σύνολον τῶν μηχανικῶν ἀντικειμένων, ἀλλ’ ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὅποιου δημιουργοῦνται τὰ σύγχρονα προβλήματα καὶ ἡ μέθοδος τῆς λύσεώς των καὶ, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ προϋπόθεσις τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας. Ἰδοὺ διατί ὁ λόγος περὶ τεχνικῆς δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ πράγματα, ἀλλ’ εἰς τὸν ἀνθρωπὸν· δὲν εἶναι λόγος περὶ τεχνικοῦ ἔργου, ἀλλὰ περὶ τεχνικοῦ πνεύματος». Ἐπομένως, τὰ τεχνολογικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὸ τεχνικὸ πνεῦμα εἶναι διαφορετικά, σχετίζονται, ἀλλὰ δὲν ταυτίζονται.

Ἡ «τεχνολογικοποίηση» τοῦ ἀνθρωπίνου βίου εἶναι πλέον καθολικὴ καὶ λαμβάνει διαστάσεις σωτηριολογικές,

ύπαρξιακές, όντολογικές. Η πίστη στὴν τεχνολογικὴ πρόοδο καὶ ἡ διευκόλυνση ποὺ αὐτὴ παρέχει λαμβάνουν στὸ ἐδῶ καὶ τώρα χαρακτηριστικὰ θρησκευτικῆς λειτουργίας μεσσιανικοῦ χαρακτήρα, ἀποδυναμώνοντας καὶ ύποσκάπτοντας κάθε παραδοσιακὴ ἔκφραση θρησκευτικότητας. Μὲ βάση τὰ προαναφερθέντα, προκύπτει ἔνα κρίσιμο ἐρώτημα: Κατὰ πόσον ἀλλοιώνεται ἡ θεολογικὴ μας παράδοση ἀπὸ τὴν μεσολάβηση τῆς τεχνικῆς; Ἡ ἀντινομία τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ ἔγκειται στὸ ὅτι ἀφ' ἐνὸς παραμένει προσκολλημένος στὴν ὑλὴν καὶ ἀφ' ἐτέρου προβάλλει ἔνα ἄνλο, εἰκονικὸ μοντέλο ζωῆς. Κατὰ βάθος ὁ σύγχρονος πολιτισμός, ἀποδεσμευόμενος ἀπὸ τὴν ὑλὴν, ἔξαυλούμενος, ύποτιμὰ τὴν ὑλὴν σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά διερωτᾶται κανεὶς μήπως ἡ Σάρκωση καθίσταται ἄνευ νοήματος καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν μεταμόρφωση τῆς ὑλῆς ἀνέφικτη.

Ἐνώπιον αὐτῶν τῶν περίπλοκων ζητημάτων, ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καλεῖται νὰ ὀριοθετήσει κριτικὰ τὶς προϋποθέσεις τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος ὡς στάσης ζωῆς καὶ νὰ ἀναγγείλει μία αὐθεντικὴ πρόταση ζωῆς σὲ ἔναν πλανήτη ποὺ κινδυνεύει μὲ ὄλοκληρωτικὴ καταστροφή. Καὶ ὁ θεολογικὸς λόγος τῆς Ἑκκλησίας καλεῖται, γιὰ ἀκόμη μία φορά, νὰ περισώσει καὶ νὰ ἀναδείξει τὴν ἀξία τῆς ὑλῆς καὶ τοῦ σώματος, «ύπερ ὅν» ὁ Χριστός ἐτέχθη, «ἀπέθανε» (Ρωμ. 5, 8) καὶ ἀνέστη, ὀριοθετώντας τὴν ζωηφόρο ἀλήθεια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Μὲ βάση τὸ σκεπτικό (ratio) αὐτό, ἡ Διαρκῆς Ιερὰ Σύνοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέσω τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Τμήματος Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ Θεολογία, θέλοντας νὰ τιμήσει τὴν ἑκατονταετῆ συμβολή του στὰ θεολογικὰ Γράμματα, καλεῖ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ συμμετάσχουν μὲ εἰσήγηση (κατόχους ὀπωσδήποτε διδακτορικοῦ τίτλου σπουδῶν) νὰ ὑποβάλουν στὴ Γραμματείᾳ τοῦ Συνεδρίου, στὴ διεύθυνση ἡλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:

synedrio2023@ecclesia.gr

σὲ δύο χωριστὰ ἀρχεῖα (τύπου word ἢ pdf) α) σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα (περ. 200 λέξεων) καὶ β) τίτλο ἀνακοίνωσης καὶ περίληψη (περ. 300 λέξεων) τῆς εἰσήγησής τους τὸ ἀργότερο μέχρι τὴν 8η Μαΐου 2023. Οἱ εἰσηγήσεις θὰ ἔχουν τὸν χαρακτήρα

σύντομης άνακοίνωσης μέγιστης διάρκειας 15 λεπτών. Άκολούθως οι ύποβληθησόμενες προτάσεις θὰ προωθηθοῦν άνωνύμως από τή Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου στήν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀξιολόγηση καὶ στή συνέχεια οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ἀργότερο μέχρι τήν 12η Ιουνίου 2023.

Τὸ συνέδριο θὰ διεξαχθεῖ στήν Αθήνα ἀπό 11 ἔως 15 Ὁκτωβρίου 2023, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐναρκτήρια κεντρικὴ διάλεξη στὸν Μητροπολιτικὸ Ιερὸ Ναὸ Αθηνῶν, ἐνῶ οἱ υπόλοιπες συνεδρίες θὰ φιλοξενηθοῦν στοὺς χώρους τοῦ Μεγάρου Μουσικῆς Αθηνῶν. Ἐπίσημες γλῶσσες τοῦ συνεδρίου θὰ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ. Γιὰ ὅποιαδήποτε πληροφορίᾳ οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στήν ἡλεκτρονικὴ διεύθυνση:

synedrio2023@ecclesia.gr ή στὸ τηλ. 2111824316.

Ο Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς

Ο Αρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνῶν Ἱερώνυμος

Ο Γραμματέας

Αλέξανδρος Κατσιάρας